

Tokai Hard Puncher en Jazz Sound

Eerlijke concurrenten

Dat oude Tokais goed zijn is bekend in de baswereld. Het merk heeft sinds kort een nieuwe importeur voor de Benelux, dus de hoogste tijd om de nieuwe versies eens te proberen. We pakten twee bassen uit twee series voor een duidelijk beeld en antwoord op alle vragen.

Tokai is voor veel mensen een naam van Marktplaats en Reverb. Met veel bombarie worden de Japanse Fender-achtige bassen uit de jaren tachtig aangeprezen als 'beter dan Fender' en er worden behoorlijk pittige prijzen gevraagd. Je zou het kunnen vergelijken met de hype die is ontstaan rond de eerste serie Squier bassen: De JV-serie. De geschiedenis van Tokai is een beetje mistig, maar zeker is dat ze in de jaren tachtig hoogwaardige kopieën bouwden van Gibsons en Fenders. Maar ook dat ze zeker tien jaar lang voor Fender gitaren hebben gebouwd. Heb je een Fender uit de periode 1997-2006 met 'Crafted In Japan' erop? Dan komt die gitaar vrijwel zeker uit de Tokai-fabriek.

Wat niet veel mensen weten is dat Tokai nog steeds gitaren maakt. Sterker nog: in twee verschillende fabrieken. De wat goedkopere serie, waarvan ik een Jazz Sound, geïnspireerd op de Jazz Bass, in huis heb, wordt in China gebouwd. De Japanse fabriek staat er ook nog steeds en daar rollen Hard Punchers (Precisions) uit die er precies hetzelfde uitzien als de bassen uit begin jaren tachtig. De Japanse bassen zijn ruim twee keer zo duur als de Chinese,

maar zijn ze dat ook waard? En voelt een nieuwe Hard Puncher hetzelfde als zijn oudere broer? En is die écht beter dan een Amerikaanse Fender? Heel veel vragen!

Harde feiten

Dit zijn overduidelijk twee verschillende bassen en daarmee bedoel ik niet dat het andere modellen zijn. Als je de specificatielijst gaat bekijken zie je al duidelijke verschillen, nog even los van het feit dat de Hard Puncher met een tweed koffer komt en de Jazz Sound het

bij de Jazz Sound is dat de toets van jatoba is gemaakt, een Zuid-Amerikaanse houtsoort. Jatoba is keihard en wordt vooral gebruikt voor meubels en vloeren. Het lijkt qua uiterlijk een beetje op pau ferro, dat Fender gebruikt in plaats van palissander, dat steeds moeilijker te krijgen en te vervoeren is. De toets van de Hard Puncher is overigens wel 'gewoon' van palissander. Een ander verschil zit hem in de stemmechanieken: Tokai gebruikt op de Jazz Sound merkloze Fender-achtige mechanieken, waar op Hard Puncher Gotohs ervoor moeten

De Hard Puncher is beter dan vrijwel alle exemplaren die nu in omloop zijn

met een kartonnen doos moet doen. Veel zaken zijn hetzelfde: de body's van beide bassen zijn van elzen, de hals is van Canadees esdoorn, de frets zijn van Sanko (een merk dat me niets zegt) en komen uit Japan en de brug en elementen zijn van Tokai zelf. Daar houdt de vergelijking verder op. Een opvallend ding

zorgen dat het ding goed te stemmen is en ook op stemming blijft. Tokai kiest ervoor om nikkel GHS snaren op de Hard Puncher mee te leveren. Op de Jazz Sound zitten Sanshan snaren: een onduidelijk merk waarover op internet vrijwel niets te vinden is. Ze voelen niet al te florissant, maar we weten

allemaal dat het een goede zaak is om een paar tientjes te reserveren voor snaren, als je een wat goedkopere bas aanschaft.

Het leuke gedeelte

Als je de beide bassen voor het eerst op schoot neemt, valt het kwaliteitsverschil echt wel op.

Hoewel het allebei goede bassen zijn (daarover later meer) voelt de Jazz Sound gewoon wat goedkoper aan. De hals is minder comfortabel, de afstelling uit de doos is minder aangenaam en het geheel voelt zelfs een beetje stijf en stroef aan. Dat zou overigens heel goed mede kunnen komen door de snaren

die erop zitten. Ik heb in m'n basgitaarleven nogal wat Jazz Bassen versleten en nog veel meer bespeeld, en hoewel het ding prima gebouwd is en er qua afwerking echt helemaal niets op aan te merken valt, mist er wel een beetje een vonk bij de Tokai. Het voelt als 'gewoon' een prima Jazz Bass, waarop je met een goeie afstelling en een goeie set snaren echt prima jaren plezier kan beleven, maar nooit een innige band mee zal opbouwen. Goed, ik ben een beetje aan het muggenziften. Want deze bas moet de concurrentie aangaan met de Fender Player-serie en de duurdere Sires en dat gaat makkelijk lukken: op de belangrijke punten scoort deze bas gewoon een dikke voldoende. De body bestaat uit meerdere delen, maar die zijn heel mooi bij elkaar gezocht. De afwerking is uitstekend en met name het profiel van de hals maakt het echt een goeie bas. Het is echt zo'n bas die je thuis hebt staan en meeneemt als je niet zeker weet welke bas je mee wil nemen. Deze past er altijd tussen.

Een heel ander verhaal wordt het als je de Hard Puncher op schoot neemt. Op de een of andere manier voel je meteen dat het goed zit. De platte jarenzestig-hals, de goede afstelling én intonatie en de aandacht voor detail maken dit een heel, heel goed instrument. Nog voordat ik 'm überhaupt heb ingeprikt zit de gedachte al in mijn hoofd om hem maar niet terug te sturen naar Tokai. Het is zeker geen goedkope bas en je moet 'm dus ook echt vergelijken met de Fender American Professional qua categorie en die vergelijken doorstaat deze Tokai met speels gemak. Ook versterkt merk je de kwaliteit van deze Japanner. Over de hele hals klinkt hij

gebalanceerd en ronkt je met veel plezier tegemoet. Binnen de kortste keren vliegen de licks van Rocco Prestia en Paul Jackson Jr. me om de oren en het lukt maar moeilijk om deze bas weg te zetten.

Valt er op de Hard Puncher dan werkelijk niets aan te merken? Nou, nee, eigenlijk niet. De perfecte bas bestaat natuurlijk niet, maar als je deze bas voelt en je realiseert dat er Precision-achtige bassen zijn die een veelvoud kosten van deze, vraag je je af waarom dat überhaupt zo is. Een goeie plank elzen, perfect afgewerkte esdoorn hals met palissander toets, 20 frets, een goed splitcoil-element en een passieve toonregeling, meer heb je toch niet nodig voor een goeie Precision?

Oud versus nieuw

Er staan regelmatig oude Tokais (en dan met name Hard Punchers) op internet te koop. Soms in goeie staat, maar ik heb toch vrij vaak gelezen dat oude Tokais last kunnen hebben van torderende halzen of gebroken dan wel vastzittende halspennen. Misschien dat daarom de goeie extra duur zijn omdat ze extra zeldzaam zijn, maar ik zie niet in waarom je een oude zou verkiezen boven een van deze twee splinternieuwe bassen. De Jazz Sound is

niet zo goed als de oude Japanners waar ik op heb gespeeld, maar kost ook maar de helft van een oude en je weet wel zeker dat je een nieuwe bas zonder onderliggende problemen hebt. De Hard Puncher kan de vergelijking met zijn oudere broers makkelijk doorstaan en ik durf zelfs te beweren dat hij beter is dan vrijwel alle exemplaren die nu in omloop zijn.

Eerder stelde ik twee vragen: is de twee keer zo dure Japanner twee keer zo goed als de Chinees, en is de Japanner echt beter dan een Amerikaan? Wel, allebei die vragen zijn te beantwoorden met "ja, maar". Ja, de Japanner is twee keer zo goed, maar je verwacht van een bas uit die prijsklasse en met die reputatie ook echt wel een heel goed instrument en de Chinese Tokai is óók heel erg tof. En ja, de Tokai kan de vergelijking met Amerikaanse Fenders aan, maar zijn ook lastiger te verkrijgen én de verkoopwaarde ligt waarschijnlijk ook wat lager, mocht je er ooit vanaf willen. Hij is zeker niet veel beter dan een Fender of andere Precision uit dezelfde klasse, maar plaatst zich er absoluut tussen. ●

Tokai Hard Puncher TPB97 en Jazz Sound

Kleur:	wit (sunburst)
Body:	elzen
Hals:	esdoorn, geschroefd
Toets:	palissander (jatoba)
Frets:	20, medium jumbo
Elementen:	1x split P (2x J)
Regelaars:	volume, toon (2x volume, toon)
Elektronica:	passief
Stemmechanieken:	Gotoh (eigen merk)
Brug:	Tokai
Mensuur:	34 inch
Topkam/breedte:	been/42 mm (38 mm)
Land van herkomst:	Japan (China)
Richtprijs:	€ 653, € 1.522,-
Importeur:	EMD (emdmusic.com)

